

Arrest

nr. 204 108 van 22 mei 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. DE PAUW
Apostelstraat 29
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Belgische nationaliteit te zijn en X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn en optreedt als wettelijk vertegenwoordigster van haar minderjarige zoon X, op 3 januari 2018 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 december 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 april 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. DE PAUW, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. VANBEYLEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Volgens de partijen wordt voor O.M., minderjarig en van Marokkaanse nationaliteit, op 8 juni 2017 een aanvraag ingediend voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van de Belgische grootmoeder.

Op 7 december 2017, met kennisgeving op 8 december 2017, neemt de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om

het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 08.06.2017 werd ingediend door:

Naam: M. (...) Nationaliteit: Marokko Geboorteplaats: Nador

Voorna(a)m(en): O. (...) Geboortedatum: (...).2006 RR: (...)

Verblijvende te : (...)

om de volgende reden geweigerd :

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen 'dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid.

Als bewijs van inkomen legt de referentiepersoon een brief voor van de Federale Pensioendienst dd. 05.05.2016 + een maandbedrag van pensioen vanaf mei 2016 (€ 1031,93) en een pensioenfiche 281.11 inkomsten 2016.

Daarnaast legt de referentiepersoon ook nog een aanslagbiljet personenbelasting en aanvullende belastingen voor inkomstenjaar 2015 - aanslagjaar 2016. Echter, de voorgelegde gegevens hebben betrekking op het jaar 2015, en zijn bijgevolg onvoldoende recent.

Uit de voorgelegde documenten als bewijs van voldoende bestaansmiddelen blijkt dat het pensioen van de referentiepersoon bestaat uit een inkomensgarantie voor ouderen, dit wil zeggen dat de referentiepersoon behoeftig is maar gezien haar leeftijd geen leefloon meer kan krijgen maar dus wel een inkomensgarantie voor ouderen en zo wel degelijk ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Overeenkomstig de bepalingen van art. 40ter kunnen uitkeringen die onder sociale bijstand vallen niet in overweging worden genomen wanneer gezinshereniging wordt aangevraagd.

Het recht op verblijf wordt daarom geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hoger vermeld artikel niet voldaan werd, wordt de verblijfsaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken. Deze beslissing belet dus de dienst Vreemdelingenzaken niet om bij de indiening van een nieuwe verblijfsaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.”

2. Over de rechtspleging

Hoewel hiertoe te zijn opgeroepen per brief van de griffiediensten van de Raad op 17 januari 2018 laat de verwerende partij na een nota met opmerkingen in te dienen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 40ter, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Zij betogen:

“Uit de bestreden beslissing blijkt dat de bestreden beslissing is gebaseerd op art. 40ter,§2 Vreemdelingenwet.

Dit artikel luidt als volgt:

"§ 2. De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, V tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

//

(eigen onderlijning)

In casu gaat het om een aanvraag door een minderjarig kleinkind van een Belg.

Dhr. O.M. (...) valt derhalve onder de "de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1" of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven" ex art. 40bis, §2, 3° Vreemdelingenwet.

Bovendien werd de aanvraag tot een verblijf van meer dan drie maanden enkel gedaan door dhr. O.M. (...), kleinzoon van verzoekster. De moeder van O.M. (...) verblijft thans in Marokko en de vader van O.M. (...) heeft afstand gedaan van zijn hoederecht over zijn minderjarige zoon.

Art. 40ter, §2, tweede lid, 2° bepaalt dat de voorwaarde tot het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen niet van toepassing is indien "alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3", de Belg vergezellen of zich bij hem voegen".

De voorwaarde van het beschikken over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen is dus in casu niet van toepassing!

2.

De verwerende partij heeft derhalve haar beslissing gesteund op een voorwaarde die in casu niet van toepassing is.

Het gaat derhalve om een onwettige beslissing, die vernietigd dient te worden.

3.2. De verwerende partij laat na een nota met opmerkingen in te dienen.

3.3. Artikel 40ter, § 2, van de vreemdelingenwet, op grond waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt ten tijde van het nemen van deze beslissing als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die niet zijn recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten heeft uitgeoefend krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie :

1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen;

2° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 4°, mits het de vader en moeder van een minderjarige Belg betreft die hun identiteit bewijzen door middel van een geldig identiteitsdocument en zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.

De familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg :

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële

maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

Deze voorwaarde is niet van toepassing indien alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.

(...)

De verzoekende partijen treden op voor de/het minderjarige Marokkaanse zoon/kleinkind. De partijen betwisten niet dat voor hem op 8 juni 2017 een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie werd ingediend in functie van zijn Belgische grootmoeder. Artikel 40ter, § 2, van de vreemdelingenwet dient te worden samen gelezen met artikel 40bis van de vreemdelingenwet, dat luidt:

“§ 2

Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd:

(...)

3° de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;

(...)

Samenlezing van beide bepalingen leert dat de voorwaarde inzake het beschikken over toereikende, stabiele en regelmatige bestaansmiddelen voor de Belgische referentiepersoon-ascendent vervalt indien *“alleen zijn minderjarige familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 3°, de Belg vergezellen of zich bij hem voegen.”*

De Raad dient de verzoekende partijen bij te treden waar zij stellen dat onterecht toepassing werd gemaakt van de voorwaarde inzake de bestaansmiddelen van de Belgische grootmoeder, nu uit het administratief dossier niet blijkt dat iemand anders dan de minderjarige Marokkaanse zoon van de tweede verzoekende partij zijn grootmoeder wenst te vergezellen. De wet bepaalt uitdrukkelijk dat de referentiepersoon niet moet bewijzen dat hij voldoende bestaansmiddelen heeft indien het kind met hem komt samenwonen alvorens 18 jaar oud te zijn en de enige is die de gezinshereniging aanvraagt.

De beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden werd in strijd met artikel 40ter, § 2, van de vreemdelingenwet genomen nu van de Belgische grootmoeder wordt verwacht dat zij beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Deze voorwaarde is in voorliggende zaak niet van toepassing.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van het tweede middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden dient dit niet te worden onderzocht (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 7 december 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU